

KÄLARNE I. K.

1920-1945

NÅGRA ANTECKNINGAR

SAMLÅDE AV

ERIC EDSTRÖM

Förord

Med anledning av att det i år förflutit 25 år sedan idrotten i Kälarne organiserades, beslöt KIK att fira denna händelse med en del festligheter, som ägde rum den 26 augusti, samt att söka utge en liten minnesskrift.

Det har fallit på min lott att söka utforma denna skrift, och med ledning av det material, som stått till förfogande, har jag alltså kommit till detta resultat. De arkiverade handlingarna från de gångna åren äro mycket knapphändiga och resultatet av mina ansträngningar torde få bedömas härefter.

Eric Edström

Några drag ur en 25-årig verksamhet

Den 14 februari 1920 bildades Kälarne Idrottsförening. Därmed hade en av landets sedermera av känd anledning mest namnkunniga idrottsförening bildats, varigenom idrottsarbetet i denna trakt kunde taga sin början under mera fasta former än förut.

Det är givet, att idrott förekom även före denna tidpunkt och att behovet av ett organiserat idrottsarbete därigenom vuxit fram. Då behöllo ännu de gamla kämpalekarna och skämttäv-

lingarna sina platser som favoritgrenar ute i bygderna, och det skulle säkert vara välgörande och på sin plats att återupptaga dessa moment inom idrotten, vilken numera verkar allt för mycket resultatjäktad.

Eric Edström

Föreningen arbetade till en början huvudsakligen inom skidåkningen, men ganska snart var man överens om, att sommaridrotten var lika berättigad, och inom kort omfattade verksamheten de flesta av den allmänna idrottens grenar. Ungdomen samlades om kvällarna och idrottade på någon plats, som blivit samlingspunkten i byn. Där hoppades, kastades och löptes för fulla muggar och alla voro med. Snart nog insåg man, att en idrottsplats var av behovet påkallat. Men hur få till den? Jo, med friska tag samlades föreningens medlemmar på den utsedda platsen och började bryta stubbar, schakta och planera. "Friskt vågat är hälften vunnet", och Kälarne fick sin idrottsplats tack vare dessa kämpars oegennyttiga arbete. Försök gjordes att få statsbidrag för arbetet, men det misslyckades.

På grund av vissa meningsskiljaktigheter inom föreningen lämnade en del av de skidintresserade medlemmarna densamma

år 1925 och bildade Kälarne Skidklubb. Det verkar som om detta steg i viss mån skulle ha stimulerat tävlingsintresset emedan en väldig konkurrens uppstod om att vara värst. IF eller SK! År 1936 var man emellertid, efter en del misslyckade försök, klar för att åter arbeta tillsammans i en förening. Kälarne Skidklubb gick över i Kälarne Idrottsförening under förutsättning att namnet ändrades till Kälarne Idrottsklubb. Så blev också fallet, och klubbens arbete har sedan städse präglats av god sammanhållning och goda resultat.

Våra idrottsmän ha alltifrån föreningens start till dato hållit sig väl framme i konkurrensen och tillvunnit sig allmän respekt och aktning. Likaså är fallet med våra föreningsledare.

Här har icke nämnts några namn, men därför är ingen glömd. Vårt tack för hängivet och plikttroget arbete går i denna stund till dem alla. Vår förenings historia rymmer stolta segrar men även nederlag och besvikelser. Dagar och skuggor växla. Kärleken till klubben, för vars ära och anseende alla kämpat på idrottens fredliga vädjobana, må vara bestående, och vi hoppas, att så må bli fallet även i framtiden, och då kunna vi se denna an med de ljusaste förhoppningar.

Styrelsen genom tiderna

1920—1921:

Ordf. Emil Englund
Helmer Larsson
Skr. Hilding Månsson
Kassör Emil Engström
O. Fugelstad
Suppl. Ruben Berggård
Bror Westberg

1921—1922:

Ordf. Johan Olsson
Emil Englund
Skr. Sigurd Edholm
Kassör Emil Engström
Oskar Sundberg
Suppl. Anton Frändin
Hilding Månsson

1922—1923:

Ordf. Emil Englund
Hilding Månsson
Skr. Emil Engström
Kassör August Mattsson
Oskar Sundberg
Suppl. Anton Frändin
Sigurd Edholm

1923—1924:

Ordf. Eric Lindström
Oskar Sundberg
Skr. Fridolf Westman
Kassör Olof Bergvall
Hilding Månsson
Suppl. Emil Engström
Nils Lydén

1924—1925:

Ordf. Eric Lindström
Oskar Sundberg
Skr. Fridolf Westman
Kassör Helmer Amrin
Valfred Eklund
Suppl. August Mattsson
Reinhold Eriksson

1925—1926:

Ordf. Eric Lindström
P. S. Weilert
Skr. Fridolf Westman
Kassör Helmer Amrin
Valfred Eklund
Suppl. Hugo Westman
Robert Sundin

1926—1927:

Ordf. Emil Engström
P. S. Weilert
Skr. Fridolf Westman
Kassör Helmer Amrin
Valfred Eklund
Suppl. Robert Sundin
Eric Lindström

1927—1928:

Ordf. Emil Engström
Eric Lindström
Skr. Fridolf Westman
Kassör Helmer Amrin
Karl Westberg
Suppl. P. S. Weilert
Robert Sundin

1928—1929:

Ordf. Eric Lindström
Emil Lindström
Skr. Fridolf Westman
Lennart Andersson
Kassör Helmer Amrin
Suppl. Axel Edholm
Alexander Fröberg

1929—1930:

Ordf. Eric Lindström
Helmer Amrin
Skr. Lennart Andersson
Fridolf Westman
Kassör Hugo Westman
Suppl. Robert Sundin
Aug. Mattsson

1930—1931:

Ordf. Eric Lindström
Helmer Amrin
Skr. Fridolf Westman
Lennart Andersson
Kassör Robert Sundin
Suppl. Daniel Borg
Aug. Mattsson

1931—1932:

Ordf. Eric Lindström
Helmer Amrin
Skr. Fridolf Westman
Edvin Nordlund
Kassör Robert Sundin
Suppl. Daniel Borg
Aug. Mattsson

Kälarne S. K.
Harald Danielsson
M. Steffansson
Erik Bergström
Edvard Ohlsson
Oskar Ohlsson

1932—1933:

Ordf. Eric Lindström
Helmer Amrin
Skr. Anders Frändén
Edvin Nordlund
Kassör Carl Wredling
Suppl. Gustav Hedström
Aug. Mattsson

Kälarne S. K.
Harald Danielsson
Anton Andersson
Edvard Ohlsson
M. Steffansson
Oskar Ohlsson
Gustav Lundin
Erik Bergström

1933—1934:

Ordf. Fridolf Westman
Eric Lindström
Skr. Lenart Andersson
G. Sundman
Kassör Carl Wredling
Suppl. H. Amrin
A. Fröberg

Kälarne S. K.
Harald Danielsson
Helmer Larsson
Henning Thynelius
Edvard Ohlsson
Anton Andersson
N. J. Backström
korresp.

1934—1935:

Ordf. Fridolf Westman
Eric Lindström
Skr. Edvin Nordlund
Gösta Molin
Kassör Carl Wredling
Suppl. Anders Frändén
Sven Rydh

Kälarne S. K.

Helmer Larsson
F. Engkvist
H. Thynelius
N. J. Backström, korresp.
Anton Andersson
Edvard Ohlsson

1935—1936:

Ordf. Fridolf Westman
Eric Lindström
Skr. Edvin Nordlund
Gösta Molin
Kassör Carl Wredling
Suppl. Anders Frändén
Nils Edholm

Kälarne S. K.

Helmer Larsson
F. Engkvist
Henning Thynelius
Edvard Ohlsson
Anton Andersson
N. J. Backström, korresp.

1936—10 maj:

Ordf. Alvar Westman
Lennart Lindström
Skr. Edvin Nordlund
Ivar Kroon
Kassör Anders Frändén
Suppl. Gösta Mohlin
Karl Söderberg

Kälarne S. K.

Helmer Larsson
Alvar Nilsson
Henning Thynelius
Edvard Ohlsson
Anton Andersson
N. J. Backström, korresp.

10 maj—1937:

Ordf. Helmer Larsson
Fridolf Westman
Skr. Anders Frändén
Edvin Nordlund
Kassör Erik Hallström
Suppl. Edvard Ohlsson
Alvar Westman

1937—1938:

Ordf. Helmer Larsson
Erik Hellström
Skr. Arvid Carlsson
Henning Thynelius
Kassör Anton Andersson
Edvin Nordlund
N. J. Backström

1938—1939:

Ordf. Helmer Larsson
Erik Hellström
Skr. Arvid Carlsson
Edvin Nordlund
Kassör Anton Andersson
Henning Andersson
N. J. Backström

1939—1940:

Ordf. N. J. Backström
Fridolf Westman
Skr. Arvid Carlsson
Eric Edström
Kassör Anton Andersson
Helmer Larsson
Henning Thynelius

1940—1941:

Ordf. N. J. Backström
Fridolf Westman
Skr. Arvid Carlsson
Gustav Englund
Kassör Anton Andersson
Helmer Larsson
Henning Thynelius

1941—1942:

Ordf. N. J. Backström
 Fridolf Westman
 Sekr. Arvid Carlsson
 Gustav Englund
 Kassör Anton Andersson
 Bengt Hedberg
 Herbert Skoglund

1944—1945:

Ordf. Eric Edström
 Fridolf Westman
 Sekr. Gösta Westberg
 Arne Andersson
 Kassör Bengt Hedberg
 Gustav Englund
 Erik Svedevall

1942—1943:

Ordf. Eric Edström
 Fridolf Westman
 Sekr. Gösta Westberg
 Arne Nilsson
 Kassör Bengt Hedberg
 Herbert Skoglund
 Ragnar Johansson

1945—1946:

Ordf. Erik Svedevall
 Sekr. Gösta Westberg
 Kassör Eric Edström
 Erik Arvidsson
 Stig Lönnkvist
 Ernst Göransson
 Alrik Sjöström

1943—1944:

Ordf. Eric Edström
 Fridolf Westman
 Sekr. Gösta Westberg
 Arne Andersson
 Kassör Bengt Hedberg
 Herbert Skoglund

Som revisorer ha under en längre följd av år fungerat: Johan Ohlsson, J. G. Nordlund, Emil Engström, Oscar Ohlsson, Erik Hellström och Harald Thorsell.

IDROTTSLEDARE:

Orientering: Erik Svedevall
 Allmän idrott: Erik Arvidsson, Yngve Röjsing, Eric Edström
 Skidor: Y. Röjsing, Erik Svedevall, Ernst Göransson
 Gymnastik: Yngve Röjsing
 Fotboll: Tore Nyberg
 Ungdomssektion: Tore Nyberg, Mats Lindström, Gunnar Moberg

Bland kälarnepojkar på skidor

Med ledning av årsberättelser och bevarade tävlingsprotokoll skall jag här söka ge några glimtar från kälarnegrabbarnas framfart på skidor.

Som redan tidigare antytts, äro de arkiverade handlingarna mycket knapphändiga, och jag skulle därför vilja rekommendera

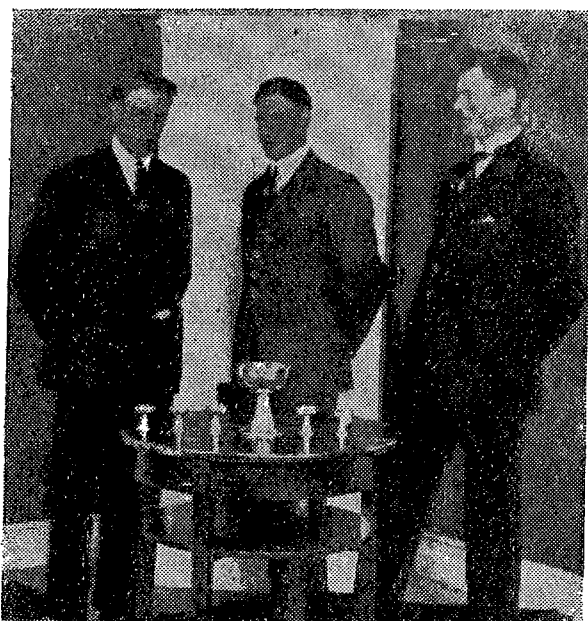

Känns dom igen?

herrar föreningsledare att tänka på den saken vid utformandet av de handlingar som skola arkiveras. Låt protokollen bli utförliga och årsredogörelserna så vidlyftiga som möjligt! Då kommer en eventuell historieskrivare lätt tillrätta med händelserna som timat inom föreningen.

År 1920. En hel del klubbttävlingar höllos detta år med många deltagare. Representation utåt förekom sparsamt och endast en landskapstävling i Bräcke finnes omnämnd. Det var Gunnar Sundman, "som var ren gammal då", som segrade där i oldboysklassen. Han erövrade därvid Kälarne damers hederspris.

År 1921. Nu börjar kälarneborna komma med i konkurrensen och vid en stor landskapstävling i Strömsund den 6 mars

Strong skidtrio:

H. Vestman, A. Mattsson och R. Sundin

erövrade föreningens åkare 3:e och 4:e pris i seniorklassen samt 1:a pris i såväl junior- som oldboysklassen. De framgångsrika åkarna ses fotograferade tillsammans med de erövrade priserna. Därmed hade vår nybildade förening väl hävdat sig i konkurrensen och satt sig i respekt bland länets skidföreningar.

I övrigt var det rätt livligt med åkningar på hemmabarnorna, och en rad klubbttävlingar höllos, varvid skidlöparemärket erövrades av ett flertal medlemmar. I november samlades representanter för Ragunda, Bispgården och

Kälarne, vilka beslutade om arrangerande av Östjämmtlands budkavle. Ett vandringspris uppsattes att tävlas om tills en förening erövrat detsamma 3 ggr. Första tävlingen ägde rum 1922.

År 1922. Vid distriktsmästerskapen på 30 km. belades 2:a och 3:e platserna av kälarnepojkarna Aug. Mattsson och Robert Sundin. Den med spänning emotsedda och genomförda första tävlingen i Östjämmtlands budkavle vanns av Kälarne. Många träningstävlingar ha under vintern hållits och 31 skidlöparemärken erövrades av våra åkare.

Klubbmästerskapen resulterade i att Aug. Mattsson segrade i seniorklassen och Alexander Fröberg i juniorklassen. Damernas klubbmästerskap hemfördes av Märta Bergström.

År 1923. Det största intresset denna säsong grupperades kring Östjämmtlands budkavle. Segern hemfördes av Bispgården,

som lyckades hålla undan för Robert Sundins legendariska åkning på sista sträckan, där han åkte 41 km. från Bispgården till Kälarne på 2 tim. 46 min. 13 sek.

Vid växeln i Bispgården ledde Bispgården med 17 min. 37 sek., och saken ansågs avgjord utan åkning, enär det bara var landsvägsåkning hela vägen till Kälarne. "Nåja", tänkte Robert, "här ska åkas", och rapporter från olika punkter på sträckan gävo vid handen, att det kunde bli strid på kniven på sluttampen. Det hade så när lyckats, 15 min. och 50 sek. hade Robert knapat in på Bispgårdens försprång, och när Bispgårdens Gösta Andersson gick i mål så skymtade Robert uppe i "Åbergsbacken". Undra på vem som fick ovationerna!

Kälarne deltog med tvenne lag. Lag I bestod av: första sträckan Aug. Mattsson och Hugo Westman, andra: Albert Mattsson och Otto Danielsson och tredje sträckan Rob. Sundin och Adolf Andersson.

Vid årets DM blev Aug. Mattsson 3:a på 30 km.

Kälarne blev bästa landsortslag vid I 23:s (I 5:s) propagandatävling. Klubbmästare för året blevo: i seniorklassen Anton Andersson i Valsjön, i juniorklassen Ville Andersson och i damklassen fru Edith Sundman.

År 1924. Ett av Bror Vestberg och Ol. Persson år 1922 skänkt vandringspris till bäste oldboy (över 32 år) i Östjämmland erövrades detta år för alltid av Gunnar Sundman.

Landskapstävlingarna i Kälarne 30 km. hölls den 22.3.

Klass I	1. Hugo Westman, Kälarne	2.02,52
	2. Karl Persson, Ragunda	2.15,39
	3. Alvar Westman, Kälarne	2.16,51
	4. Rob. Sundin, Kälarne	2.17,06
	5. Aug. Mattsson, Kälarne	2.18,52
	6. Jonas Persson, Ragunda	2.23,58
Klass II	1. Anton Andersson, (Valsjön) ..	2.14,02
	2. Artur Wahlberg, Håsjö	2.20,16
	3. Karl Sandström, Ragunda	2.20,56
	4. Alex. Fröberg, Kälarne	2.22,13
	5. Anton Andersson, (Ansjö)	2.22,48
Oldboys	1. Gunnar Sundman, Kälarne	2.22,48
Juniorer 15 km.	1. Gunnar Dahlkvist, Håsjö	1.05,51

Kälarne vann årets tävlan om Östjämtlands budkavle genom Aug. Mattsson, Hugo Westman och Robert Sundin.

August Mattsson fick in en fullträff vid årets DM på 30 km. och blev distriktsmästare. Klubbmästare på 30 km. blev Aug. Mattsson, 20 km. Alvar Westman och i damklassen segrade Stina Westman.

År 1925. Genom Alvar Westman, Aug. Mattsson och Robert Sundin hemförde Kälarne för tredje gången segern i Östjämtlands budkavle och erövrade därmed det uppsatta vandringspriset för alltid. Detta pris uppsattes sedan som poängpris bland föreningens åkare och erövrades av Aug. Mattsson.

En landskapstävlan anordnades även denna vinter.

År 1926. Årets stora händelse var Kälarnes seger i I 23:s (I 5:s) propaganda och det på ny rekordtid.

Laget bestod av August Mattsson, Nils Lydén, Fridolf Westman, Hilding Jonsson, Evald Sjöström, Gunnar Sundman, Alex. Fröberg, Alvar Westman, som åkte två sträckor, samt Hugo Westman.

År 1927. Kälarnes åkare hade denna säsong tävlat en hel del och goda placeringar hade uppnåtts. Inga mera anmärkningsvärda saker finnas antecknade.

Åren 1928—30 deltog Kälarnes skidåkare i Östjämtska skidföreningen. Några anteckningar om deras resultat i denna förening finnas ej i handlingarna.

I årsredogörelsen för år 1930 heter det: "Under året har Östjämtska skidföreningen upplösts till all lycka för det lokala intresset, som slappnat av under tiden föreningen verkat".

År 1931 kan betecknas som ett återhämtningsår inom Kälarnes skidåkares historia.

"Meddasbergsspurten" arrangerades i år för första gången. Namnet på denna tävling tillkom efter en pristävling om bästa namnförslag. Det var Robert Sundin som kom med det segrande förslaget.

Karl Söderberg från Stugun hemförde en tämligen övertygande seger i denna tävling på tiden 2.27,33, 2:a blev Aug. Mattsson, Kälarne, på tiden 2.34.29, 3:a Edgar Larsson, Stugun, 4:a Harry Nilsson, Kälarne, 2.44,07.

År 1932. Den av KSK arrangerade Östjämtlands propaganda omfattades med stort intresse i denna del av länet. För året segrade KIF genom Hilding Jonsson, Henry Jonsson, Alex. Fröberg, L. Andersson, Alvar Westman och Aug. Mattsson.

Meddasbergsspurten vanns även i år av Kalle Söderberg på tiden 2.40,20. På andra plats kom Ville Andersson, Kälarne, och på tredje och fjärde platserna kommo resp. Alfred Lövgren, Kälarne, och Edgar Larsson, Stugun.

I 5:s-propagandan omfattades med stort intresse.

År 1933. Kälarne SK var nära seger i propagandan i Östersund. Seger blev det i klass II och andra placering i hela tävlingen. Briljanta åkningar gjordes här av A. A. Andersson, Oscar Ohlsson, A. Andersson, W. Andersson, H. Nilsson, A. Dahlqvist och H. Nilsson.

Man skrev i ÖP under rubriken "Märkliga åkningar": 7:e distansen: junioren Alfred Dahlqvist, som fick samma tid som fjolårets dubbelmästare Jonas Fredriksson.

Kälarne SK:s lag II belade även en hedersam 4:e placering i klass II.

Vid skolungdomens tävlingar vann Alrik Sjöström äldsta klassen.

"Håsjökometen" slår igenom

Meddasbergsspurten lämnade detta år följande resultat:

Seniorer:	1. Allan Gyllander, Ragunda ..	2.37,32
	1. Anton Andersson, Kälarne ..	2.37,32
	2. Karl Söderberg, Stugun	2.38,23
	3. Aug. Mattsson, Kälarne	2.39,11
Juniorer:	4. Alex. Fröberg, Kälarne	2.47,28
	1. Alfred Dahlqvist, Kälarne ..	1.20,57
	2. Frans Andersson, Kälarne ..	1.23,36

År 1934. Jämtland-Härjedalens idrottsförbund uppdrog åt Kälarne att arrangera årets distriktsmästerskapstävlingar. Tävl

Segrarna i I 5:s propaganda

lingarna gingo under namnet Jämtlandsspelen på skidor 1934. Det var med verkligt intresse som man samlade sig kring denna uppgift, men så blev också resultatet rent organisationsmässigt en fullträff. Kung Bore var emellertid litet krasslig den vintern och den efterlängtnade snön lät vänta på sig. Till startplatsen måste snö transporteras, och det var ganska svårt med banläggningen på grund av denna snöbrist.

Juniormästerskapet i lag 15 km. erövrades genom Alfred Dahlqvist, Ingvar Sahlin och Evert Norén, vilka belade resp. 2:a, 3:e och 4:e platserna. Likaså erövrades lagmästerskapet på 50 km. genom Karl Söderberg, August Mattsson och Erik Persson. "Kälarnes åtta gick som ett urverk" hette det i tidningsreferaten efter I 5:s propaganda, då Kälarne IF helt sensationellt hemförde segern genom O. Persson, Henry Jonsson, Alrik Sjöström, Erik Persson, Alex. Fröberg, Knut Backström, August Mattsson och Karl Söderberg.

År 1935. Den 20 januari gick årets propagandastafett i Kälarne efter uppehåll föregående år på grund av DM-tävlingarna. Håsjö vann knappt i klass I före Albacken och på tredje plats kom Ragunda samt därefter Kälarne SK och IF. I seniorernas klass II segrade Kälarne SK genom H. Thorsell, R. Rönngren, E. Persson, G. Lundin, G. Westlund och A. Andersson. Ragunda vann juniorklassen. Vid en tävling den 6 jan. slog Alfred Dahlqvist definitivt igenom som skidstjärna genom att slå Orsas klövsjö-tränade Alfred Liv med 7 min. och 15 sek. på 20 km.

Meddasbergsspurten vanns detta år av Sven Westman, Hackås, på tiden 2.08,32. Kalle Söderberg håller sig fortfarande i toppen och belade andra plats före Alex. Fröberg, som blev 3:a. Juniorklassen vanns av Holger Rönngren, KSK, på tiden 1.02,13 före Ingvar Sahlin, Håsjö, på 1.02,56. I oldboysklassen vann Aug. Olsson, KSK.

Gunder Hägg blev klubbmästare på 10 km. juniorer. Tid 43,15.

Efter sammanslagningen av Kälarne IF och SK kan man tydligt förmärka, att intresset slappnar av och storhetstiden i Kälarnes skidåkarehistoria tycks vara förbi. Det glimtar till en och annan gång, men den där bredden som fanns i "fornstora dar" minskar alltmera. Namn som man minns efter denna tidpunkt äro bröderna Rönngren och Valter, Bruno Berglund och Ragnar Johansson.

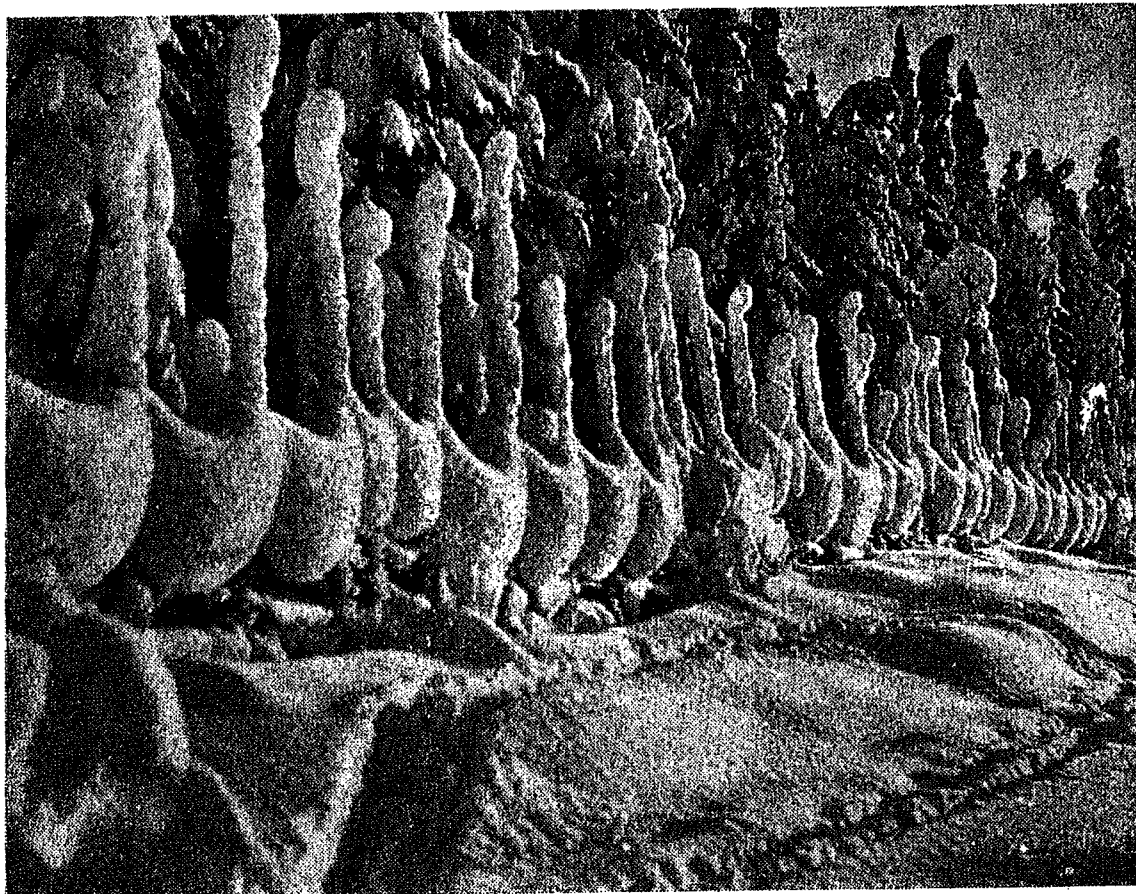
Goda idrottskamrater på söndagsutflykt:

Karl Söderberg, Henry Jonsson och Alexander Fröberg

År 1937. I 5:s propaganda gick som vanligt och Kälarne blev 2:a i senior- och juniorklasserna. I Propagandan hemma i Kälarne hemförde klubben samtliga segrar.

Meddasbergsspurten vanns detta år av Uno Valter.

År 1942 anordnade KIK DM i stafett 3 x 10 km. Håsjö SK vann genom bröderna Sahlin. Kälarne hamnade på 5:e plats. Ernst Göransson hade detta år varit klubbens ledande namn. Han blev 2:a i junior DM. Goda tävlingar ha hållits varje år men våra egna åkare ha inte gjort mycket väsen av sig på senare tid. I och med den stora världsbranden tycks intresset, i varje fall för tävlingsåkning, definitivt ha slocknat. Detta torde väl till stor del bero på den så kallade "stjärnkulten". Nu när freden åter kommit till vår jord och "stortvätt" just pågår beträffande amatörbestämmelserna få vi hoppas, att en förbättring inträder och att Kälarnes skidåkare åter kämpa som i fornstora dar.

Parad för vintern

“Gammel-Halvar”

När deltagarna i 1933 års ungdomskurs voro på väg i bilar och bussar från Västane till Håsjö gamla kyrka passerade vi i närheten av Kvarnån den 91-årige "Gammel-Halvar", som vandrade vägen fram. När vi stannade bilen och fick höra, att han också hade för avsikt vara med i gamla kyrkan, erbjöd jag honom skjuts den sista halvmilen. Med oefterhärmlig glimt i ögonvrån kom svaret kort och kärt: "Åhå, har jag tagit mig en och en halv mil från Västerövsjö redan, så klarar jag nog sista biten också". — Många gånger senare, när namn från Kälabygden hörts främst i idrottsreferat från skilda länder och idrottsfält, har jag tänkt på "Gammel-Halvar", där han rak och spänstig gick sin milamarsch. Idrottsmännen från våra bygder ha ett gott arv och påbrå från härdiga skogskarlar, från hem som vuxit under seg sammanhållning och målmedveten vilja även om där var mil efter mil till lador och hus, när marken

bröts. Där skymta vi än spårmärken, som säga oss, att Kälarne Idrottsklubbs rotfäste vilar långt bortom 25 år. När vi nu äro stolta över de män, som kraftigt ristat in Kälabygdens namn i senaste decenniens idrottshistoria, skall vi se deras insatser i relief mot de gamla odlarnas spårtecken i bygd och utmarker. Deras gestalter måste skymta bakom raden av veteraner i idrottsföreningens liv. Sker detta känna vi säkert, att vad vi

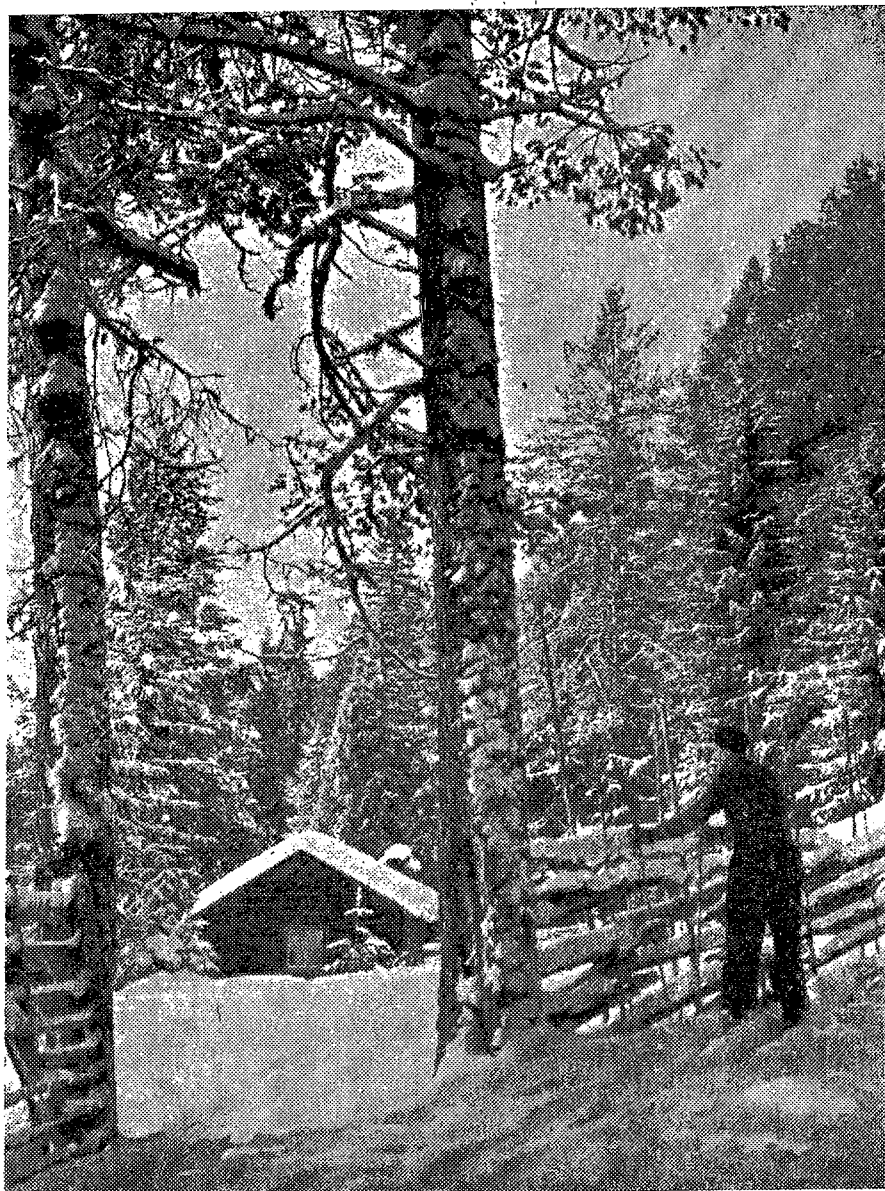
Håsjö kyrka i praktfull vinterskrud

äga i dem är inte bara något att minnas, nej det är något, som vi måste taga vara på nu och föra vidare i vår jubilerande förenings framtid.

En idrottsförening med tradition och ansvar måste ha sin absolut givna plats, där bygdens liv och historia skapas i stort. En idrottsförening får ej se som sitt enda mål att få fram män, som i vissa idrottsgrenar prestera sitt yttersta. Den måste egga viljan att i varje uppgift hembygdens namn måtte föras högt. Med glädje och tacksamhet har jag alltid känt hos Kälarne Idrottsklubbs ledare viljan och önskan, att föreningens insatser skall nå längre än till idrottsplanen och orienteringsspåret. Därom bära många aftnar vittne, där idrottsföreningen ensam eller i

gott samarbete med andra samlats kring skilda ämnen. Vid sådana tillfällen jävas påståendet, att vår tids ungdom bara orkar träna benen aldrig hjärnan.

Min välgångsönskan för Kälarne Idrottsklubb på dess kvartsssekelsdag rymmer därför den förhoppningen att föreningen skall växa sig allt fastare i den uppgiften att i gärning: "Fädernas

Ut i naturen

budskap I bringen till söner, till lyssnande tid". Om denna önskan kunde taga form i en handling till minne av föreningens 25-årsjubileum, skulle det vara att någon av våra gamla minnesfyllda fäbodvallar, där nu skogen sakta håller på att återerövra, vad fäderna lade under odling, kunde få skapas till en Kälarne Idrottsklubbs egen idrottsgård.

P. HALLENCREUTZ.

Glimtar från terräng och kolstybb

Sommaridrotten kom igång rätt snart, och i årsberättelsen för år 1920 heter det: "En mindre idrottsplats å Anäset har anlagts av intresserade medlemmar, som visat, att vår förening har en del goda förmågor i en del idrottsgrenar".

"Den flygande skolläraren"
Alvar Westman

År 1921 erövrades de första idrottsmärkena inom föreningen. Det var Albert Mattsson och Gunnar Sundman som voro de första som klarade proven och fingo märket. Den 19 juni 1921 beslöt föreningen om byggandet av en idrottsplats, och beslutet sattes omedelbart i verket i det arbetena togo sin början.

Sommaren 1922 användes den nya idrottsplatsen för första gången. Planen var ännu ej färdig, men den var dock användbar. Följande medlemmar blevo klubbmästare: Otto Danielsson i längdhopp och spjutkastning, Hugo Westman i löpning och Aug. Mattsson i diskuskastning.

Sommaren 1924 hölls den första inbjudningstävlingen, varvid en stor del av länets idrottsmannaelit deltog. Klubbmästare för året blevo: i diskus Aug. Mattsson, i spjut Helmer Amrin, i längdhopp Herman Andersson samt i löpning 200 och 1.500 m. Hugo Westman.

1925 anordnade Kälarne för första gången en DM-tävlan. Det var den 10 maj och mästerskapet gällde terränglöpning. I och med denna tävling torde man kunna säga, att Kälarne börjar få namn om sig som löpareklubb. Det blev nämligen dubbelseger genom Hugo och Alvar Westman, och dessutom lagseger med hjälp av Robert Sundin och Hilding Jonsson. Vid DM-tävlingarna i allmän idrott erövrades inte mindre än 4 DM-tecken av Kälarnepojkar. Hugo Westman stod ej att hejda utan vann

1,500, 5,000 och 10,000 m. På 1,500 m. satte han dessutom nytt distriktsrekord. I höjdhopp erövrade Georg Jonsson mästartiteln.

År 1926. Detta år är det Alvar Westmans tur att segerrikt försvara föreningens färger. Han blev nämligen distriktsmästare på 800 och 1,500 m. På båda sträckorna satte han nya distriktsrekord. Hugo Westman representerade Jämtland-Härjedalen vid triangelmatchen.

År 1927. Kälarne anordnade detta år DM i femkamp och löpning 30.000 m. I den senare grenen vann Allan Gyllander, som då representerade Kälarne, på ny rekordtid. Holger Sandelin erövrade DM-tecknet i stavhopp.

Alvar Westman, som då vistades utom distriktet, segrade i Västerbottens DM på 800 och 1,500 m.

År 1928. På grund av dålig väderlek denna sommar var det tämligen lugnt på idrottsfronten.

Henry Jonsson tränar på hemmaplan

År 1929. Årets propagandastafett i Östersund vanns av bröderna Westman, Rob. Sundin, A. Sundin och Ax. Sandelin. Samtidigt passade föreningen på att för alltid lägga beslag på det i denna tävling uppsatta vandringspriset till bästa landsortslag. Priset erövrades efter 3 raka segrar. Alvar Westman erövrade DM-tecknen på 800 och 1.500 m. På 1.500 satte han nytt distriktsrekord på tiden 4.16.

Detta år deltog för första gången en kälarnepojke i SM på Stadion. Det var Alvar Westman, som deltog på 1.500 m., där han belade en hederlig 6:e placering på tiden 4.09,8.

År 1930. Det är fortfarande Alvar Westman som försvarar Kälarnes färger utåt i det han vinner DM på 800 och 1.500 m. På 800 m. satte han ånyo nytt distriktsrekord.

År 1931. Vid juniormästerskapen erövrar Henry Jonsson sitt första DM-tecken i det han vann 5.000

meter. Han blev dessutom 2:a på 1.500 m. samt i spjutkastning. Erik Andersson blev 2:a i diskus.

År 1932. Henry Jonsson gör flera uppmärksammade löpningar. Alvar Westman råkar ut för en sensträckning och måste hålla sig borta från tävlingsbanan.

År 1933. Henry Jonsson slår igenom. Vinner DM i terräng. Även lagmästerskapet gick till Kälarne, förutom Henry, Bertil Lydén, Alvar Westman och Karl Söderberg. Alrik Sjöström juniormästare. Alvar Westman satte följande nya distriktsrekord: 1,000 m. 2.40,7, 800 m. 1.57,4, 1,500 m. 4.04,6. 1,500 m-rekordet satt vid årets SM-tävlingar. Henry Jonsson löper 3,000 på 9.11,6 samt deltagar i SM på 5,000 m. 15.21,4.

År 1934. Henry Jonsson slår igenom som storstjärna och blir medlem av landslaget. DM på 1,500 och 5,000 m. Kälarne vinner Östra serien.

Efter sommaren har rekordtabellen för distriktet följande utseende:

800 m.	A. Westman, Kälarne	1.57,4
1000 "	" "	2.40,8
1500 "	" "	4.04,2
3000 "	Henry Jonsson	8.32,4
5000 "	" "	14.48,8
10000 "	" "	32.21,0

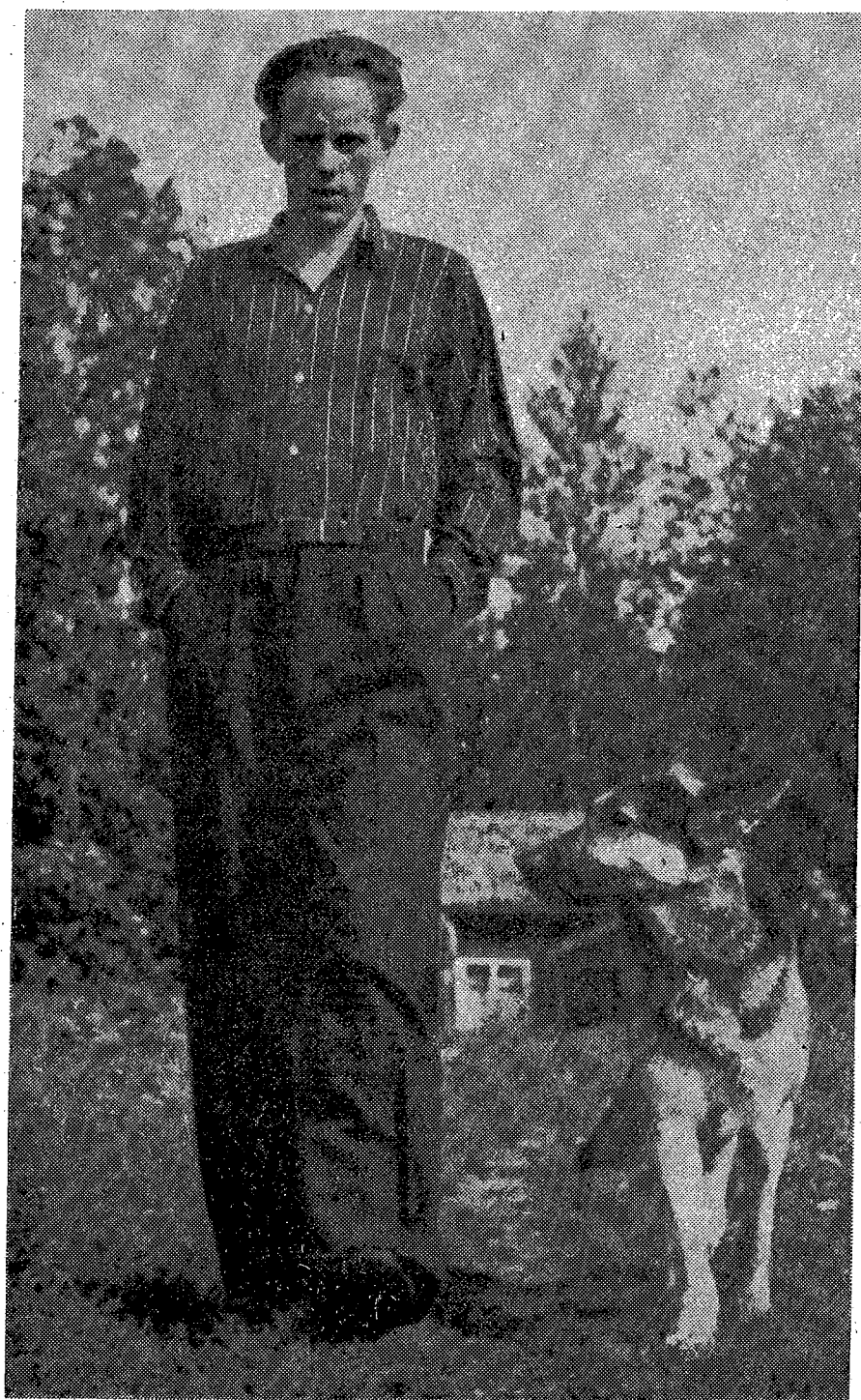
*Fridolf Westman,
Henrys och Gunders "upptäckare"*

År 1935. Kälarne anordnar DM i terräng vid Västede skola. Henry Jonsson och Ragnar Johansson mästare i resp. senior- och juniorklasserna.

För första gången får vi se en kälarnepojke som svensk mästare, ja till och med som dubbelmästare. Henry vann nämligen detta år SM i terränglöpning och löpning 5,000 m. Han vann också Sleipners terräng.

Efter denna säsong flyttade Henry till Stockholm och blev brandman. Hans karriär som Sveriges löparkung ha vi alla bevittnat.

I glansen av Henrys stigande stjärna hade idrotten i Kälarne de närmaste kommande åren så att säga en andhämtningspaus, sedan kom Gunder Hägg.

Gunder samlar sig för världsrekord

År 1936. Kälarne anordnade årets juniormästerskapstävlingar för distriktet. Det var vid detta tillfälle som Gunder Hägg gjorde sitt första framträdande på tävlingsbanan. Han blev därvid mästare på 1,500 och 5,000 m. Seger i Bräckerundan.

År 1937. Gunder Hägg, som nu blivit dräng hos Fridolf Westman, börjar figurera i prislistorna. I Frösöterrängen blev han 1:a och Ragnar Johansson blev 8:e man.

Den 18 juli hölls stortävlingar här, då Henry Jonsson gästade oss, ävenså den populäre stavhopparen "Gammelstorparn" och en hel del andra kända idrottsmän. Det var en stor dag för Kälarne, och massor med folk hade mött upp för att se tävlingarna. Vid A 4:s jubileumstävlingar den 21 juli gjorde Gunder Hägg sensation genom att besegra den finske olympiaguldmedaljören Gunnar Höckert på 2,000 m. Sitt första framträdande för Stadionpubliken gjorde Gunder i aug., där han belade en hedersam 4:e-placering i ett 3,000 m. lopp.

År 1938. Gunder Hägg är den som ordnar om så att kälarnamnet hålles i minnet, och bredden på den fria idrotten är god.

År 1939. DM i terränglöpning går av stapeln vid Västede skola, och Gunder vinner långa banan. Efter en tids sjukdom återkom Gunder med friska tag 1940, då han löpte direkt in i världseliten.

Sedan dess har den fria idrotten haft god bredd här. En rad segrar i Östra serien visar detta. Arne Bergvall satte nytt distriktsrekord i spjutkastning med 61,08 m. vid seriematchen i Bräcke år 1941.

Distriktsmästerskapet i löpning 4 x 1,500 m. erövrades av klubben genom Erik Arvidsson, Gunder Hägg, Tage Engström och Ragnar Johansson. Sven Forslund, som en tid varit dräng hos Fridolf, har gjort en del goda löpningar, men han tröttnade och har nu lagt spikskorna på hyllan.

F. n. ha vi emellertid, för att nämna några, sådana namn som Yngve Röjsing, Ragnar Persson, Erik Andersson och Manfred Sjöström, som vi hoppas en hel del utav.

Sedan Erik Arvidsson numera flyttat hem till fädernegården ha vi i honom en verkligt god tillgång för blivande idrottsmän (se artikel), och med detta som avslutning ber jag att få önska KIK god fortsättning i terräng och på kolstybb.

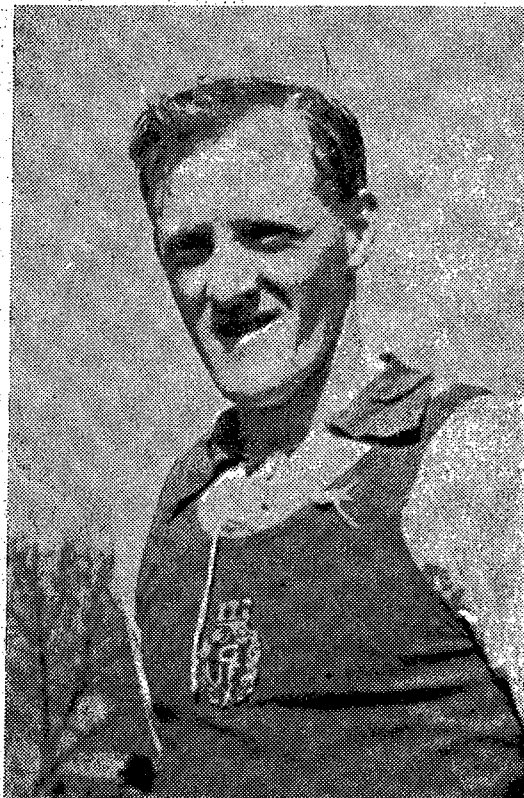
Minns Du . . .

- a t t Anton Andersson i Valsjön återkom från Amerika hösten —32? Han återvände sedan dit igen.
- a t t Alfred Dahlqvist tillsammans med bröderna Sahlin beviljades medlemsskap i KSK den 20 nov. 1932 och utträdde den 4 nov. 1934?
- a t t Kälarne vid propagandan i Kälarne 1937 hade inte mindre än sju lag i elden? Generalmönstring!
- a t t Alfred Dahlqvist den 19 nov. 1933 begärde hela 30: — kr. för att ordna ett träningsläger för Håsjögrabbarna?
- a t t Alfred Dahlqvist, Ingvar Sahlin, Evert Norén och Holger Rönngren belade resp. 2:a, 3:e, 4:e och 6:e placeringarna vid 15 km. junior-DM i Kälarne 1934? Lagmästerskap.
- a t t KSK vann en serietävling i fri idrott mellan Ljungå, Albac-ken och Kälarne sommaren —34?
- a t t Aug. Mattsson vann DM på 30 km. 1924?
- a t t Alvar Westman år 1934 innehade distriktsrekorden på 800, 1.000 och 1.500 m?
- a t t Henry Jonsson-Kälarne var distanssegrare på 2:a sträckan vid I 5:s propaganda på skidor 1934?
- a t t junioren Alfred Dahlqvist vann sjunde sträckan vid samma tävling?
- a t t Alvar Westman blev distriktsmästare i orientering 1937?
- a t t krutgrabben M. A. Liljegren gick riksmarschen år 1941? Han var då 83 år.
- a t t triangelmatchen i orientering gick i Kälarnetrakten 1939?
- a t t Meddasbergsspurten 1937 gick så sent som den 11 april? Uno Walter, Kälarne, segrade.

Till KIK:s blivande stjärnor

Du, som läser dessa rader, hyser antagligen respekt för de idrottsresultat, som uppnåtts av de mera berömda idrottsmän, som burit KIK:s klubbdräkt. Men tro inte, att det är så märkvärdiga resultat. Om mänskligheten går framåt så överträffas de snart av idrottspojkar, som fått bättre start i livets lopp. Givetvis kan Du vara övertygad om att åtminstone de fyra från våra bygder, som kommit upp i svenska och världseliten i sina specialgrenar, ha gjort sitt allra yttersta. Ja, de ha säkerligen alla offrat sina livs bästa tjärstickor på idrottens flammande bål. De ha inte ångrat det.

Om Du vill bli en av KIK:s stora får Du gärna beundra bragderna, tävlingshumöret, modet och förmågan att kämpa långt bortom de trötthetens gränser Du ännu känner. Men Du får aldrig ha för stor respekt för resultatsiffror. Ty dem skall Du slå. Skaffa Dig förutsättningar därtill. "Skaffa?" säger Du. Just det. Sedan miljoner generationer har människor fötts med möjligheter att bli löpare, hoppare, kastare m. m. liksom Du. Men få ha sedan fått en sådan uppfödning och specialtränat sin kropp så att förutsättningarna för uppnående av elitresultat skapats. Ingen i Kälarnetrakten har ännu blivit verkligt rationellt uppfödd med stora idrottsresultat som mål. Själva träningen har ibland varit

Erik Arvidsson, strong kälarnegrabb

bra ordnad för de unga tack vare långa skolvägar o. d. Men någon ordnad träning har det sedan i regel inte blivit förrän vid 18—20-årsåldern. Maten är nog ofta olämpligt sammansatt. Följden har blivit dåliga tänder och dålig tuggförmåga.

Producenten — magen — har ej kunnat lämna prima byggnadsmateriel i tillräcklig mängd till benstomme, muskler och senor. Som dalaskalden skriver i dikten Ny Nord:

”För sött och för klemigt vi bakat
vår kropps och vår andes bröd”

Ändå har stora segrar vunnits. Men framtiden kommer kanske att visa, att konkurrensen varit dålig?! Och just Du, pojke eller flicka eller Du som nått 20 åren, måste kunna konkurrera med en krigshärjad världs ungdom.

Tro alltid på Dina möjligheter! De finnas, även om de äro små. Som ett litet exempel härpå skall jag tala om, att jag den 22 juli 1934 lyckades vinna ett 3,000-m.-lopp i Köpmanholmen på tiden 9.09,0. Jag glädde mig särskilt åt att jag fick friidrottsmärket i silver för det resultatet. Men jag trodde aldrig, att jag skulle kunna göra om det. Och vad värre var, inte heller någon annan hördes tro det. Jag fortsatte ändå träningen så smått, och två år senare hade jag sprungit distansen 20 sekunder fortare. Efter ytterligare 6 år med minst lika många hundra mils träning hade jag löpt 3,000 m. hinder på 9,04,08. Då hade jag alltså löpt distansen fortare och samtidigt orkat hoppa över 37 hinderbommar och 7 vattengravar. — Man skall således icke tro, att man ej kan komma längre för att det går bakåt några år. Det gäller bara att komma underfund om felet. Det kan bero på tekniken, på livsföringen eller för dålig eller felaktig träning eller dylikt. Men något fel är det, då det inte går framåt, åtminstone före 30-årsåldern. Men kom nu ihåg, att ju förr Du börjar träna och ju mera regelbundet Du tränar, desto högre hinner Du upp på idrottens stolta och glädjerika men hala och hårda glasberg. Var praktisk och belasta aldrig kroppen med onödiga gifter och födoämnen. Utnyttja Dina föregångares erfarenheter och Din egen intelligens.

Träna upp Din styrka, Din uthållighet och spänst, teknik och snabbhet. Träna Din energi, karaktär, Ditt mod att fortsätta och Din förmåga att övervinna motstånd och svåra hinder långt bortom trötthetsgränserna.

Tävla! Det är idrottens nerv. Ta nederlag, men ge Dig inte. Träna! Kom igen och hoppa högre, kasta längre, löp fortare! Besegra fler och fler tills Du själv når segern — även över Dig själv. Och fråga Dig sedan: "Vartill övas min kraft? Vartill ödes min kraft?" — Låt det bli till ädel tävlan för höga ideal.

ERIK ARVIDSSON.

Starten går!

K I K:s klubbrekord

100 m.	G. Åslund	11,5 sek.
400 „	T. Engström	53,5 „
800 „	G. Hägg	1,56,2 min.
1500 „	„	3,48,8 „
2000 „	„	5,19,2 „
3000 „	„	8,11,8 „
5000 „	„	14,38,2 „
3000 „	hinder, G. Hägg	9,23 „
110 „	häck E. Edström	16,8 sek.
Kula	E. Andersson	12,48 m.
Diskus	„	40,24 „
Spjut	A. Bergvall	61,08 „
Stav	T. Eriksson	330 cm,
Höjd	E. Karlsson	170 „
Längd	Y. Röjsing	653 „

ORDFÖRANDE

ERIK LINDSTRÖM

ordf.
1923—1926
1928—1933

EMIL ENGSTRÖM

*en av föreningens
grundare*

ERIC SEDEVALL

ordf.
1945—

Gamla kälarnepojkar berättar

Inför 25-årsjubileet utsändes ett formulär av nedanstående lydelse till gamla kämpar inom kälarneidrotten.

1. Vad anser Du om idrotten förr och nu?
2. Vilken anser Du har gjort den strongaste idrottsprestationen i Kälarnes 25-åriga historia?
3. Vilka önskemål har Du på idrotten i allmänhet och för Kälarnes del i synnerhet?
4. Skulle Du vilja ingå som medlem i en förening benämnd t. ex. "Gamla Kälarnepojkarna"? Dess uppgift skulle vara att stödja Kälarne IK i dess strävan att föra idrotten framåt.
5. Berätta om någon episod eller upplevelse Du haft under Ditt idrottsliv!

En mångfald svar inkommo, och då enigheten tyckes vara stor att döma av svarens likhet i stora drag, låter vi

ALVAR WESTMAN

svara för samtliga beträffande frågorna 1—4.

1. Eftersom frågeformuläret utsänts i samband med KIK:s 25-årsjubileum förmodar jag, att ordet "förr" i frågan syftar på den allra närmaste tiden efter det att idrotten i Kälarne organiserats, alltså detta sekels 20-tal. Jag tror emellertid, att man, innan man besvarar frågan, måste kontrollera sig själv en smula och undersöka, huruvida man har möjlighet att ge ett svar rent objektivt. Jag förmodar, att vi här ha ett liknande problem som det ständigt återkommande "Ungdomen förr och nu". När man kommit något till åren, så speglar man sig gärna i glansen från sin egen ungdom men hittar mycket lätt mörka ytor hos nutidens. Man förgyller gärna sin egen ungdom. Så också sin egen ungdoms idrott. Visst synes det som om idrotten nu för tiden till stor del mistat mycket av sin lek, nog tyckes den ha fått väl mycket av affärsföretag och stjärnkult över sig, som till stor del satt idrottens verkliga mål i bakgrunden. Dock, samma tendenser kanske även funnos förr, men då man var "liten" hade man inte

tankar för annat än "hjältar" — så även beträffande idrotten. Denna hjälte dyrkan försvinner med åren och man ser mera kritiskt på läget av "i dag".

Ett mycket gott tidens tecken är emellertid, att så mycket göres för att utbilda dugliga och ansvarskännande idrottsledare.

Jag tror alltså icke, att vi ha orsak till förtvivlan.

2. Innan jag besvarar den frågan, vill jag överlåta åt Gunder och Henry att dra fingerkrok om vem som har utfört den strongaste prestationen.

3. Några önskemål på idrotten i allmänhet: 1) Större bredd på den aktiva idrotten och som följd därav — "kortare svans". 2) Särskilt utbildade ledare att omhänderta den s. k. ungdomsidrotten. 3) Mesta möjliga inskränkning av svordomar bland idrottsmännen.

Speciellt för Kälarne IK:s del skulle jag önska ett flitigare deltagande i orientering samt — för att höja intresset för denna sport — serietävlingar i orientering tillsammans med närliggande klubbar.

4. Det skulle vara mig ett nöje att få gå med i "Gamla Kälarnepojkarna" och därigenom få uppehålla kontakten med den förening, där man "sprungit ut barnspikskorna".

5. De poängrikaste episoderna i mitt idrottsliv ha utspelats i skog och mark under orienteringstävlingar. Jag skall i korthet berätta om en av de många. — Vi vore under en utbildningskurs i lekidrott någonstans indelade i två lag — "gula och blå" — vilka under hela kursen kämpade med kropp och själ för det egna laget. Vid den sista tävlingen, en orientering, som skulle bli avgörande i kampen om kursens lagsegerpris, hade jag, som tillhörde det gula laget, och en av de starkaste i blå laget kämpat nära på sida vid sida genom terrängen tills vi voro vid näst sista kontrollen. Där lyckades jag emellertid komma iväg först och nådde efter beräknad tid sista kontrollen samtidigt med en av "de mina". Då vi nu stodo vid kontrollen för att ta ut kurs mot målet, fick vi höra ett knastrande och brakande snett till höger om oss, och snart framskymtade den tidigare omtalade "fienden" mellan stammarna. Som på ett givet tecken doko vi två vid kontrollen ned i mossan och lågo där orörliga med blickarna riktade mot vår gemensamme motståndare. Själva kontrollen markerades endast av snitslar och var tydligen svår att upptäcka från vår antagonists synvinkel. Vi två skulle däremot i våra

färgglada dräkter och i stående ställning mycket lätt ha blivit observerade, och sålunda ha givit anledning till noggrannare utforskande av den närmaste omgivningen. Nå! Henrik — så hette den "blå gossen" — stannade drypande av svett i höjd med kontrollen ungefär 30 meter till höger, tittade sig omkring ett slag och — fortsatte i rasande fart framåt i den tidigare löpriktningen förbi kontrollen och var snart utom syn- och hörhåll för oss. Överförtjusta över vår lyckade manöver reste vi oss och satte kurs mot målet, vilket vi utan missöden nådde. Omsider anlände också Henrik, och vi voro givetvis inte sena att berätta för honom om vår kupp vid sista kontrollen. Men som det anstår "skogsluffare" skrattade vi lika hjärtligt alla tre åt det hela.

Det gula laget bärgade emellertid en knapp seger, och kanske föll avgörandet just under de dramatiska sekunderna, då vi lågo gömda i mossan.

HELMER LARSSON,

kommunalpamp och en av grundarna av Kälarne IK, berättar om "En upplevelse i mitt idrottsliv".

Det var vintern 1916. En trupp backåkare reste från Sundsvall till Örnsköldsvik för att där delta i SM i backåkning. Jag befann mig i nämnda trupp och representerade GIF i S-vall. Vi reste med kvällståget på fredagen. I Ånge fick vi övernatta för att ta snälltåget på lördagsmorgonen kl. 6,10 för att vara i Ö-vik kl. 12. Vid framkomsten befanns det, att jag och en kamrat var utan skidor. Dessa voro poletterade vid avresan från S-vall. Vid förfrågan på stationen fick vi den upplysningen, att det kunde tänkas att skidorna blivit efter vid omlastningen i Ånge, "men persontåget kommer kl. 2, och då är skidorna säkert med".

Vi gick in mot staden för att skaffa oss husrum och lyckades få detta hos en åkare Ohlsson. Rummet innehades av de berömda skidlöparna Petrus Eriksson, bröderna Edwall, Lindberg och G. Ritzén från Östersunds Skidlöparklubb. Dessa stodo färdiga för avresa. De hade med heder deltagit i längdlöpningarna under veckan.

Då klockan närmade sig 2 var det att gå ned till stationen för att hämta skidorna. De andra kamraterna for ut till skidbacken för att träna. Döm om vår besvikelse när vi fick veta, att våra skidor inte var med persontåget. Jag blev arg, gick in på stationen och sa till dem att de fick skaffa skidor varifrån de ville, för vi skulle ha dem senast på söndagsmorgon. De fick telegraferade både söder- och norrut och försöka leta rätt på skidorna. Något träningsåk i backen fick vi emellertid inte.

Vi tänkte stiga upp tidigt på söndagsmorgonen och prova backen, men därav blev intet, för när vi kommo till backen var där en del arbetare som höllo på att göra backen i ordning för tävling, så vi fick inte prova den.

Örnsköldsviks skidbacke (Paradiskullen) låg i ett berg där överbacken var naturlig. Under stupet hade man byggt en kavelbro på 20 m. och sedan var det en naturlig underbacke. I samband härmed måste jag nämna, att överbacken var ovanligt brant med ett kort stup.

Tävlingen började på bestämd tid kl. 1 med två ordinarie åk för varje deltagare. Temperaturen var — 8 grader C och det var ett gott glid. 45 man ställde upp, jag hade nr 8 och mina kamrater från S-vall hade samtliga mellan 30 och 45 i startnummer. Min tur kom att ge sig i väg utför det branta berget. Farten blev svindlande, och jag tänkte att här gäller det att vara med. Ansatsen gick fort och luftfärden skedde med för litet framåtlutad kroppsställning, så jag såg aldrig underbacken under luftfärden, vilket är en förutsättning för ett perfekt nedslag. Med en onaturlig tur klarade jag åket utan att falla. Hopplängden blev 33 m. När jag återkom till startplatsen höllo mina kamrater på att stryka skidorna med paraffin. Jag sa till dem att farten var hög nog ändå, så det bästa vore att skrapa skidorna, i fall de ville vara med om luftfärden. De bara skrattade åt mig, men följden blev, att samtliga föllo i sitt första åk, och då var det min tur att skratta.

Dagens längsta stående åk gjordes av Uno Hellström, ÖSK, med hopplängden 37 m. Två stockholmare, som deltog utom tävlan för att visa norrlänningar hur man åker i en skidbacke, föllo i sina båda åk. Detta, ansåg den ene av dem, var en vacker uppvisning.

Resultatet av tävlingen blev att jag lyckades bli 5:a i klass 2 på två mindre vackra åk. Jag erhöll som pris ett par skidor. Mina kamrater från Sundsvall misslyckades totalt trots sina provåk på lördagseftermiddagen.

ANDERS FRÄNDÉN.

Med min ungdoms fulla lidelse för idrott upplevde jag som åskådare våra skidlöparens framgångar åren 1920—30, Östra Jämtlands budkavle, som kunde sätta nerverna på helspänn, 3-milstävlingar, träningstävlingar på upp till 6 mil, insöp August Mattssons visdomsord och beundrade otroligt våra löparens ständiga framgångar. Propagandasegern på skidor 1926, då Alvar Westman för säkerhets skull åkte två sträckor och brodern Hugo

den sista minnes jag också med glädje och spänning. Den gången inledde Aug. Mattsson valsen med att ursinnigt hopkrupen råstaka över Storsjöns is från Badhuset till Slandrom. Försprånget förvaltades sedan väl av bl. a. Fridolf Westman, Nils Lydén, Alex. Fröberg, Hild. Jonsson, Gunnar Sundman m. fl. När Karl Söderberg cirka 10 år senare lagerkransad skar mållinjen som segrare, var segern mer väntad och var ej samma sensation. En stor dag var det också, när jag första gången fick representera i Kälarnes fotbollslag i en match i Hammarstrand anno 1925. Med undantag för mig var det uteslutande breda grabbar, som icke voro rädda för åskan. Tyvärr blevo framgångarna de kommande åren blandade, ity vi som oftast hade färre mål att redovisa än motståndarna.

ANTON ANDERSSON.

En av de episoder som jag har bäst i minnet är när vi — några orienterare — skulle delta i ett DM i orientering. Samling var bestämd till kl. 6.00 en söndagsmorgon i Östersund. Vi måste resa in på lördagskvällen, och det blev ett orienterande utöver natten efter logi, men det gick ej att hitta något fastän vi hade både kartor och kompasser, vi fick titta på stjärnorna den kyliga höstnatten. Att sedan starta på ett långt och krävande DM-stråk, trött och utsliten . . . Ja, då hade man sina tankar och uttryck, men tävlings- och orienteringsglädjen tål en hel del, så inte gav man tappt för det.

ROBERT SUNDIN.

Som en av mina trevligare upplevelser räknar jag den första budkavletävlingen i östra Jämtland 1922. Nästan alla löpare voro unga och orutinerade. Det var därför med stor spänning vi samlades i Ragunda en snöig lördagskväll för upprop och erhållande av förutsättningar. Söndagens väntan blev lång och oroande för oss, som skulle åka tredje sträckan, ty första och andra distanserna gingo genom milsvida skogar och efter igensnöade vägar och voro långa och krävande, varför de drogo långt ut på tiden. Vi började tro att löparna på andra sträckan förrirat sig, men sent på kvällen signalerades deras ankomst till växeln i Kälarne.

Det ansvar man känner då man står i begrepp att överta budkaveln som första man och föra den vidare till målet kan endast den förstå, som befunnit sig i samma situation, men även den befriande känsla man erfar, då man lyckas nå målet först. Att jag den natten gjorde min bästa prestation på skidor gör att jag aldrig glömmer min första budkavletävling.

HANS AUG. MARKÅS.

Från år 1926 daterar sig nog mitt roligaste minne. Det var när vi segrade i I 5:s propagandatävling med ett rent hemmalag. Laget bestod av Aug. Mattsson-Markås, Nils Lydén, Fridolf Westman, Hilding Jonsson, Evald Sjöström, Gunnar Sundman, Alex. Fröberg, Alvar Westman (2 sträckor) och Hugo Westman.

På kvällen var det en liten fest anordnad på Grand i Östersund. I tamburen viskades det: "Där går Kälarne. Det är väl inte underligt, att dom vinner, som har så ståtliga karlar." — Det var Erik Lindström, som då gjorde sin entré.

KARL SÖDERBERG.

Det var i Östersund 1922. Jag tävlade på den tiden för Stuguns SK. Som föreningens ekonomi var av sådan art, att billigaste färdssätt måste anlitas, fick jag dagen före tävlingen hästskjuts till Rissna. Sedan var det att spanna på sig laggarna och åka till Pilgrimstad. Föret var det sämsta tänkbara, ty det blötsnöade hela dagen. Från Pilgrimstad till Östersund fick jag åka tåg. Väl framkommen var inte något logi ordnat, varför det blev att gå brandvakt tills jag sent omsider av en välvillig medmänniska fick tak över huvudet. Då jag på söndagsmorgonen vaknade var det blott en timma till uppropet vid rådhuset. Men först måste jag ju försöka få mig litet mat. Jag erinrade mig då, att jag nere vid stationen kvällen förut på en dörr sett ordet "matsal". Jag knallade i väg och fick på järnvägshotellet en frukost bestående av köttbullar och potatis — enligt senare erfarenhet synnerligen olämplig mat före en tävling. Då jag sedan anlände till uppropet, befanns jag komma för sent, varför det var att bege sig direkt till startplatsen. Den var belägen på Åsvägen nedanför "Fältjägarna". Väl ditkommen anmälde jag mig genast till start, vilken nästan omedelbart ägde rum. En enda sorts valla hade jag med mig, men den passade gudskelov den dagen. Det var töväder utan like. Som jag ej hade någon som tog hand om mina kläder, åkte jag iklädd 2 st. skjortor samt en blus. Distansen var 3 mil. Jag hade bra glid och som formen var prima, kunde jag lägga beslag på ett 3:e pris, varför jag kände mig belåten med resultatet.

På söndagskvällen fick jag företa samma resa som förut. Den enda skillnaden var, att jag fick åka skidor ända från Pilgrimstad till Stugun, en sträcka på drygt 4 mil. Jag glömmer aldrig Erland Forsbergs glädjetårar vid min hemkomst. Jag hade lyckats uppfylla de förväntningar han och andra idrottsintresserade i Stugun ställt på mig.

FRIDOLF WESTMAN

får här avge sin version av svaren på frågorna i det utsända formuläret.

Idrotten nu för tiden är så pass högt uppdriven, att den knappast kan komma längre. Tack vare löparnas bollande med rekorden har, skulle jag tro, toppen nåtts. Det finns en gräns för mänsklig förmåga, och jag tror, att vi nu är där, hur än träningsarbetet forceras hädanefter. Vi ha kommit till en period, då publiken bara fordrar mera av de främsta och bara vill se sådana storstjärnor, och då är det inte roligt längre. Nej, tacka vet jag i den gamla goda tiden, när man kunde samlas på en slagen äng och där kasta, hoppa och springa allt vad tygen höll. Var det en tävling då, antingen på skidor eller i allmän idrott, så kom publiken och ville vara med. Ja, då var det tacksamt att vara aktiv idrottsman, då kunde även de mindre förmågorna få en liten uppmuntran för att de inte voro rädda för en jumboplacering.

Den strongaste idrottsprestationen i vår förenings historia får vi väl söka i rekordtabellen. Där har alltså Gunders rekord fortfarande "stått pall", och det torde nog dröja länge innan de förpassas till papperskorgen. Men vi få inte glömma de gamla kämparna, ty hade inte sådana karlar som, för att ta några ur högen, Robert Sundin, August Mattsson-Markås, Hugo Westman, Gunnar Sundman, Alvar Westman m. fl. funnits, så vad skulle vår aktiva idrott ha varit den dag som i dag är? Vi har också många av de första ledarna att tacka för den idrott som blomstrat i bygden. En karl som gjorde Kälarne först känt inte bara i vårt land utan även inom andra länder, var Henry Jonsson-Kälarne. Han var den som slog många med häpnad i sitt lopp på Stadion 1934, och hans första terrängmästerskap i Ockelbo 1935. Sedan han flyttat ifrån oss var det världsrekordet på 3.000 m. en onsdagskväll 1940, då även Gunder var med och kämpade i det längsta, som för mig står som ett minne för livet, och en av de strongaste idrottsprestationerna.

Mina önskemål för vår idrott här i bygden är en förstklassig idrottsplats. Hade jag fått min vilja fram vid ett föreningssammanträde då saken kunde ha avgjorts, så hade den historien varit ur världen för några år tillbaka, och Kälarne hade haft en idrottsplan, som varit förstklassig. Vi får än så länge bara hoppas på en sådan.

25 år har gått, och på den tiden har vår förening levt och blomstrat i både med- och motgångar. Den ekonomiska sidan av saken har mången gång varit ett svårt problem under min styrelsetid. Jag minns särskilt hur dåligt ställt det var just då vi

fingo ta hand om styret och hur nära det var, att vi lagt in vår avskedsansökan från uppdraget. Vi försökte också hos kommunalfullmäktige med en ansökan om hjälp, men vi fingo blankt avslag, och då ska jag säga det var nära ... Emellertid beslutade vi fortsätta och följden var den, att vi blev tre man som skrev på en borgen, varvid arbetet fortsatte tills en vacker dag ett par man satte sig i spetsen för en insamling, som räddade situationen. Sedan har det inte direkt varit skulder, så det gick väl an.

I övrigt var det enbart roligt att se hur arbetet burit frukt år från år, och många roliga episoder har man fått vara med om, både den tid man själv var aktiv och sedan tack vare idrotten.

Vad som tjusade mig mest som aktiv, var lagtävlingar och stafetter och på senare år orienteringen. Vad jag alltid reagerat mot är de akrobatbetonade skidspåren som skulle läggas upp, där ingen eller åtminstone mycket liten skidåkning förekom. I övrigt skulle det vara klättring eller tvärkast till höger, vänster eller rätt ner. Själv var jag kontrollant för ett sådant spår och följde med själva banläggaren, för inspektion. Nåväl, vi hade åkt ett tag och så nådde vi fram till ett berg, som skulle forceras rätt upp. Jag tog av mig skidorna och gick uppför, medan min banläggare, som då var en av de bättre teknikspecialisterna inom distriktet, använde skidorna. När jag var uppe på berget var min kamrat i halva backen, och då undrade jag i mitt stilla sinne: "Vad är meningen med detta? Ska skidlöpningen tillgå på det viset då kommer den att verka avskräckande för stora flertalet?" En annan sak, som jag också anser i någon mån ha spårat ur, är de långa orienteringssträckorna. Enligt min åsikt skulle gränsen sättas till högst 10 km. Sedan bör det vara fortskaffningsmedel. Nåja, detta är ju internationellt, så det torde väl inte gå att ändra om det heller.

K I K:s medaljörer

Vid Kälarne IK:s 25-årsjubileum meddelade föreningens v. ordförande, Eric Edström, att föreningens guldmedalj tilldelats de icke okända f. d. kälarnelöparna Henry Kälarne och Gunder Hägg samt överlämnade samma utmärkelsetecken till de båda storlöparnas handledare under de första trevande idrottsåren, Fridolf Westman. Alfred Dahlqvist, Erik Arvidsson och Gunder Hägg ha förut tilldelats föreningens silvermedalj, de enda medaljer överhuvud taget som förut utdelats inom KIK.

Föreningens silvermedalj utdelades till Anton Andersson, N. J. Backström, Harald Danielsson, Eric Edström, Emil Engström, Alexander Fröberg, Erik Hellström, Bengt Hedberg, Helmer Larsson, Erik Lindström, August Markås (Mattsson), Edvin Nordlund, Robert Sundin, Karl Söderberg, Magnus Steffansson, Alvar Westman och Hugo Westman.

Bronsmedaljen tilldelades Helmer Amrén, Herman Andersson, Anders Frändén, Arvid Karlsson, Gustav Lundin, Alvar Nilsson, Edvard Ohlsson, Oskar Ohlsson, Gunnar Sundman, Henning Thynelius och Bror Westberg.

Vidare har Kälarne IK:s styrelse beslutat tilldela redaktör John Jonsson föreningens silvermedalj.

P R O L O G

vid

Kälarne IK:s 25-årsjubileum

den 25—26 augusti 1945.

År 1920, jag tror visst det var i
den kallaste årstid på året som finns,
närmare bestämt den 14:e februari,
och flera kan hända den händelsen minns,
då Larsson samt Engström och Englund med flera
ett idrottssamfund uti bygden planera,
som sedan blev världsrekordmännens adress.
Ja, det har blåst många brokiga vindar sen dess.

Väl minns man på 20-talets arena,
hur August Mattsson och Robert Sundin
bland jämtlandseliten i skidspåren skena
med den urgamla svensken energin.
På kolstybben likadant Hugo och Alvar
och Fridolf han ruva bland hästar och kalvar
på skapandet av Sveriges löparnobless.
Ja, det har blåst många brokiga vindar sen dess.

Sen kom det en tid, när som klubben blev särad
och sporra varandra i vild konkurrens.
De vann propagandan, blev hyllad och ärad
uppå båda håll, men så gränsen som fanns
av brödraskap blev bortopererad
och bråkens och avundens tid var passerad
och det kämpades åter uti samma dress.
Ja, det har blåst många brokiga vindar sen dess.

Ja, glömd från den tiden är nu all förtreten
men man minnes kring backar och berg,
hur Ville och Anton samt själve "Kometen"
från Håsjö bar skidklubbens färg.
Hur Backström samt Harald och Hällström med flera
som primus motorer regera
och sporra idolerna framåt i press.
Ja, det har blåst många brokiga vindar sen dess.

Konkurrensen den föll ifrån täten som agnar
vid terräng-DM år 34 så flat,
när Henry för IF och skidklubbens Ragnar
tog var sina DM-segrarplakat.
Ja, strålande stunder väl började stunda,
när Henry tog DM-et uti Ragunda,
slog Hjortling med flera dit hörande äss.
Ja, det har blåst många brokiga vindar sen dess.

Och sen vet Ni alla hur idrottens under —
trots Kälarnes världsrekordklass —
gestaltad av Albackens långbente Gunder,
passera hans tider, tog allt som kan tass'
av idrottsrekord, och när vi nu jubilera
vi låter våra stjärnor i tanken defilera
i parad här framför oss i sin moderklubbs dress,
fast det blåst många brokiga vindar sen dess.

Gösta Nordlund.

Vid Kälarnes tioårsjubileum

Kamrater, i dag när vi samlats till minne
av den paroll som bjöd idrottens bud,
känna vi alla blott glädje i sinne,
till idrottens ära går lovsångens ljud.

Vi tala om bragder och segrar och strider,
som utförts på idrottens härliga fält,
vi tala, fast mindre, om nederlagstider,
då kraften till viljan sig fogad ej ställt.

Kamrater, vi få ej vid detta blott stanna,
vi få ej blott tala om det som vi gjort.
I dag vilja vi oss på nytt nu bemanna
och fortsätta idrottens verk på vår ort.

Tro icke att vi ej ha mera att lära
på vägen, som trampas av idrottens här,
vi få ej blott löpa för priser och ära
fastmer för vad idrott i verklighet är.

Kamrater, vi ha även plikter mot andra,
mot dem, som ej än vuxit upp till vårt led,
dem skola vi lära i våra spår vandra,
lära att älska sund idrottslig sed.

De skola läras att hälsan bevara,
stärka sin kropp, giva spänst åt var lem,
vända sin håg ifrån osundets fara,
det är ett mål, vartill idrotten bär.

Kamrater, i dag när vi skiljas från festen,
så skiljas vi alla med pånyttfött hopp,
att idrotten alltid blir välkomna gästen,
som skapar sund själ uti lika sund kropp.

A. W.

Välkomstkväde

av Fridolf Westman vid tioårsjubileet

Välkommen här alla, välkommen en var,
som här inom väggarna finnas
I dag firas minnet från flydda dar,
från 10 år se'n vill jag minnas.

Då började blygt vår idrottskampering,
ty början är svår som I veten,
med skidor och stavar och god forcering
det gällde att vara i täten.

Men tiden den gick och framåt det gnoddes,
man sökte att komma nån vart.
Ej långt efter starten det redan spåddes
om segrar, som kommo så snart.

Det visades redan, att här inom hopen
av intresserade flickor och män
man kunde få stjärnor, som likt antilopen
med fart satte av i ett ränn.

Och så kommo segrar och så växte hoppen,
tills några få månader gått,
man började springa de kortare loppen,
tills här skönjdes tävlingens mått.

Ett intensivt tränande på vägar och ängar
nu börjades här litet var,
man samlade hop både pigor och drängar
och framåt mot målet det bar.

Så bar det i väg för att se resultaten
bland de mera i tävlingen van.
Då gällde det löpa och gno utav saten,
för tänk: man var ju i sta'n!

Snart voro vi framme i storkonkurrensen,
det sades: "Sköt påkarna Edra
och gno utav sjutton, men tag Er igen se'n
och föreningens namn ska Ni hedra."

Vi segrat i löpning med skidor och utan
och troféernas antal har växt.
Och Kälarnes bör först utan prutan
få ristat ett namn i text.

En gren, som kanske ej lyckats det minsta,
är fotboll med dålig, ja, nybörjarfröjd,
men gives det tid, där kanske vi vinst
så även vi där bliver nöjd.

Här har jag sökt skildra i kortaste dragen
de aktivas hedrande spalt.
Det visas, att viljor i arbetartagen
kan spurta och vinna trots allt.

Vi blicka tillbaka på tiden som varit,
belåten och nöjd kan vi säja,
om Ni som jag ser tiden som farit.
För Kälarnes IF vi ropa ett heja!

Klubbsång

tillägnad Kälarne Idrottsklubb vid 25-årsjubileet

av Alvar Westman.

K. I . K., vi Dig svära vår tro,
Du har färg och höga anor,
Du oss lockat ur kvalmigt bo,
Givit oss härdande vanor.

R e f r.:

Ja, för K. I. K. glatt till kamp vi gå,
Forna bragder oss lysa må.
Vi för livet ha gosselynnat,
Ja, leve må K. I. K! Hurra!

Vet Du . . .

- a t t KIK har ett särtryck av de fyra generalstabskartor som sammanstråla i trakten av Kälarne? På detta särtryck är Kälarne placerat i centrum.
- a t t Gunder Hägg, Erik Arvidsson och Alfred Dahlqvist äro de enda som före 25-årsjubileet erhållit KIK:s silvermedalj?
- a t t Kälarne år 1933 av idrottsförbundet erhöi ett anslag på 500:— kr. till förbättring av idrottsplatsen?
- a t t Kälarne idrottsplats år 1921 kostnadsberäknades till 4.750:— kronor?
- a t t idrottsintresserade kälarnebor gjort "lillplan" på Anäset?
- a t t Alexander Fröberg förutom på skidor även erövrat en hel del priser som amatörfotograf?

AB Kälarne Snickerifabrik

Telefon 31, Kälarne

Vår tillverkning av byggnadssnickerier samt köks- och butiksinredningar utföres alltid av prima ångtorkat virke till humana priser.

I N F O R D R A O F F E R T !

Kälarne Träindustri

Telefon 63, Kälarne

Köper och säljer björkplank samt tillverkar alla sorters ämnen för möbelindustrin.

Kälarne El. Såg- & Kvarn AB

Sågade och hyvlade bräder
Förmalning av spannmål

Telefon 47

Radioreparationer

Reparerar alla märken!

Försäljer: *RADIOLA*

AGA och LUXOR

H. T. TIVANDER • RADIOVERKSTAD

Tel. 47

RAGUNDA

Tel. 47

Lev helnyktert!

Anslut Dig som medlem till platsens
NTO-förening. NTO:s mål är

NYKTERHET
FRED
FOLKUPPFOSTRAN

Lokalavdelningen 299
Kälarne Sällhet

I det långa loppet

*blir det förmånligast att sälja
alla skogsprodukter genom Skogs-
ägareföreningen.*

Jämtlands Skogsägareförening

Östersund

Tel. 4270, 4271 och 4272, Östersund.

Hammarstrands Cigarr- & Pappershandel

rekommenderas

Allt inom branschen!

Telefon 50

Hammarstrand

Telefon 50

Köp Edert behov av
Kött- och Charkuterivaror
från
A. Olofssons Charkuteriaffär
i Hammarstrand

Ord. utkörning med bil en dag i veckan
till Kälarne m. o.

Tel. Hammarstrand 101

JOHAN JONSSONS SNICKERIFABRIK

ÖSTERÖVSJÖ, KÄLARNE

Tel. 5 Österövsjö

*BYGGNADSSNICKERIER OCH
INREDNINGAR*

INFORDRA OFFERT

Idrottsmännen

*har alltid under affärens 25-åriga
tillvaro ekiperat sig hos
undertecknad.*

I fortsättningen rekommenderas

Lindströms!

Telefon 30, Kälarne.

Trots restriktionernas tid varit mager
av varor med ursprung man tvetydigt se.
Westbergs är firman med intet i lager
förutom av välkänd och god kvalité.

Firma K. M. WESTBERG

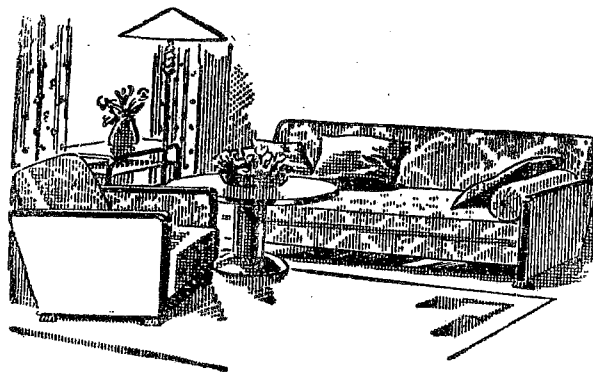
Telefon 5, Kälarne

Limpor av vete och råg produceras
tillsammans med bullar gedigna och trind,
småbröd som njutbart till bord konsumeras,
ja, allt uti branschen från firma

K. E. LIND

Telefon 17, Kälarne.

Om du i giftastankar går,
så vet du vart du får
en möbel som sej står
till guldbryllopet om 50 år.

Möbelfirma H. Lundberg
Telefon 62, Kälarne.

Alltifrån välkänd aromfylld Mazetti,
smör, ost och gryner, socker och salt
fin-fin anjovis och dito spaghetti,
för att nämna något — i övrigt finns allt.

Firma Hugo Andersson
VÄSTEDE. Telefon 7

Om av danser eller fester
du efteråt ej vill ha kritik:
I frågan om takter och ton i orkester
FRIDOLFS det är din musik.

FRIDOLFS ORKESTER

Telefon 58 b, Kälarne.

Alla som arbetet krafterna skänker
trött utav jäktet på dagen kan bli.
När skymningen sakta kring nejden sej sänker
skaffa er njutbart både mat och logi

på

KÄLARNE HOTELL

Telefon 1, Kälarne.

Klockor samt ringar med stora opaler,
lysningspresenter av skyhög bouqué,
silver och tennfat samt idrottspokaler
på telefon 14 uti Kälarne.

E. Hellströms Urmakeri
Telefon 14, Kälarne

Växel och likström på vitt skilda faser
ibland går i strejk såsom allt annat gjort.
Proppar, kontakter kan gå uti traser,
men allt repareras både noggrant och fort.

Montör Nils Lydén
Telefon 12, Kälarne.

Njut av Brasiliens rostbruna böna,
förädlad direkt ur ett svenskt emballage.
I Gevaliapaket eller Cirkeln den gröna
med gott bröd tillika ger kruskakurage.

Kälarne Conditori
Telefon 27, Kälarne.

Om dina skodon har gått på upphällning
de utan dröjsmål kan lagade bli.
Och smorläderstövlar du får på beställning,
ja, allt uti branschen på skomakeri.

ERIK PETTERSSON

Törsten gör att planer på kaffe kan smidas,
tag utan tvekan och rikta dina kliv
samt gör ett besök uppå allas vår Idas,
där blir du stamkund i hela ditt liv.

IDAS CAFÉ, Kälarne

All tapetsering samt målning m. m.
av stolar och soffor samt bord och buffé,
med pensel och färger, som aldrig changera,
av en fackman med gott renommé.

Målarmästare

Harald Danielsson
Kälarne

Inte ens Häggs ganska snabbtänta bengas
räcker som mall när man bråttom kan ha.
Då måste man utnyttja gengas som skengas
i Kälarne vet vi ju vem vi skall ta.

Gunnar Anderssons Åkeri
Telefon 41

Mjök och grädde köpes villigt
uti många litermått
hos Sälls, där även du får billigt
mycket annat smått och gott.

SÄLLS MJÖLKBUTIK
Telefon 55, Kälarne.

Stilfull, stilren form på kappan,
priser moderat man ser.
Damer, gå blott uppför trappan,
Det finns allt ni önskar er!

Firma GRETA PÅLSSON
Telefon 63, Kälarne.

Förtroendefullt vi rekommenderar
allt uti charkuteriväg som går.
Om ni en god måltid planerar
bästa valuta för slanten ni får.

E. Fällströms Charkuteriaffär
Telefon 10, Kälarne.

Vid behov av *Lastbil*
ring Kälarne 56

A. BLOM

Svärmar du likt sommarns mygga
för att du en gård vill bygga.
Allt är klart i stora drag
med ritningar och kostnadsförslag

från

Byggmästare E. Lindgren
Telefon 83

Vid behov av ***Järnvaror***

*vänd Eder med förtroende
till den välsorterade firman*

Ragunda Järnhandel

Telefon 4, Ragunda

Filial: HAMMARSTRAND

Telefon 91, Hammarstrand

Ada:

Sej nått kvickt om värmeböljan Källe.

Källe:

*Ja visst. Det finns ingenting så läskigt
som nånting från*

Ragunda Bryggeri

Telefon 129, Ragunda

Konsum är ett namn som gäller
Konsum är ett namn som ställer
att var konsument får njuta
utav allt i hög valuta.

Koop. Föreningen Kälarne

m. o.

Telefon 22, Kälarne.

KONSUMS BUTIKER:

KALARNE

VÄSTEDE

HÅSJÖ

HÖGLUNDA

ÖSTERÖVSJÖ

HÄLLESJÖ

GESUNDEN

DOCKMYR

GASTSJÖ

VIKE

MÖRTÅN

STORÅSEN

Släck törsten!

När Ni besöker Kälarne gå till

Åslins Café

och drick ä k t a k a f f e med gott,
hembakat bröd. Vidare serveras
mjölk och smörgåsar, choklad, the,
läskedrycker och bakelser.

Vi bakar

*fortfarande samma goda bröd
som tidigare.*

J. E. Westbergs Bageri

Telefon 8, KÄLARNE

Skogägare!

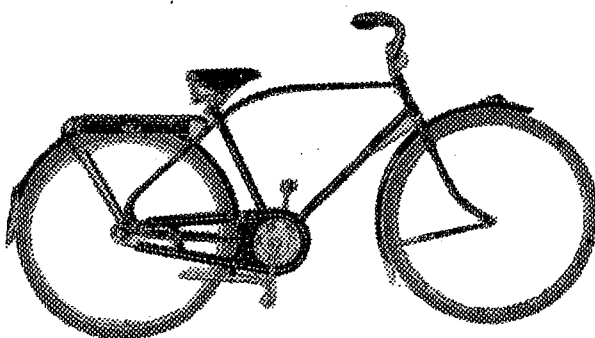
*Sälj Edert virke till
Graningeverken AB*

*Överenskommelser tecknas,
förskotter erhållas genom*

*Fridolf Westman
Tel. 16, VÄSTEDE*

**REX
HUSQVARNA
och
FRAM**

Cyklar

i årets eleganta modeller —
finnas åter i lager till försäljning.

Cykelreparationer utföras på egen verkstad
till humana priser.

Karl Persson, Cykelaffär, Gevåg

Tel. Hammarstrand 47 A.

Godsadress: Ragunda.

Förebygg ett sjukdomsfall
ekonomiskt så att säga,
bara därigenom skall
du ett medlemskap jämt äga.

Håsjö erkända sjukkassa

Oskar Olsson

ordf.

Telefon 57

Om Ni handlar hos privata
kan ett tips till Er vi ge.
Allt till priser moderata,
allt av prima kvalité

hos

BJÖRNSSONS EFTR.

G. NYHLÉN

Telefon 63

Kälarne Pappershandel

CYKLAR

Outslitligt stark
om blott märket är Monark.

CYKELDELAR

Du en gammal cykel helar
bäst med prima cykeldelar.

SPORTARTIKLAR

För aktiv som arrangörer
finns alla slags valörer.

FISKREDSKAP

Gäddan tar och abborrsnoken
nappar friskt på rätta kroken.

PAPETERIER

Utav kravet som man ställer
uppå alla slags modeller.

TEKNISKA ART.

Utav varjehanda slag
och i fullo till behag

från

N. J. BACKSTRÖM

Telefon 9.

O m b u d för

AB TIPSTJÄNST

SVENSKA PENNINGLOTTERIET

Vem kan noggrann syning tåla
utav glass, choklad och kola,
böcker, tidningar m. m.,
som nu går att leverera?

Naturligtvis

GENSTAMS KIOSK

Tel. 18

(vid järnvägsstationen)

Tel. 18

Allt

i MÖBEL- och BEGRAVNINGSBRANSCHEN

bäst och billigast hos

Firma A. GENSTAM

Telefon 18

DENNA MINNESSKRIFT

ÄR TRYCKT PÅ LÄNSTIDNINGENS OFFICIN

När det gäller **TRYCKSAKER**

äro vi nu bättre rustade än någonsin och vi
stå gärna till tjänst med förslag och offerter

AB LÄNSTIDNINGEN • ÖSTERSUND

Stockholmsmagasinet

när det gäller

herr- och damkläder

Telefon 41

HAMMARSTRAND

Telefon 41

Sundsvall-Holm-Sandnäset-Kälarne

T. o. m.	Alla dagar		Alla dagar	T. o. m.
1/10	avg.		ank.	1/10
Månd.	8.20	KÄLARNE	20.30	Månd.
tisd.	8.45	HÄLLESJÖ	20.05	tisd.
onsd.	9.25	SÖRBYGDEN	19.25	onsd.
lörd.	9.55	LJUNGÅ	18.55	lörd.
7.30	10.15	SANDNÄSET	18.30	20.35
7.50	10.40	VIKE	18.10	20.20
8.05	11.00	ANUNDGÅRD	17.55	20.10
8.15	11.10	ÖSTERSTRÖM	17.45	20.00
8.50	11.45	SULÅ	17.05	19.20
9.15	12.10	KOVLAND	16.30	18.55
9.40	12.35	SUNDSVALL	16.00	18.30
	ank.		avg.	

OTTO HOLMBOM

Tel. 7 Bispgården,

Sundsvall 5000

ÖSTERSUND 1946

Aktiebolaget Länstidningens tryckeri

2811